

'การมาศึกษาที่ประเทศนิวซีแลนด์เปิดโอกาสให้เราเรียนภาษาอังกฤษไปพร้อมๆกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง...'

ความแตกต่างระหว่างประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์สามารถเห็นได้ค่อนข้างชัดในหลายๆเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ เพื่อน การใช้ชีวิต และอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญ นั่นก็คือ 'การเรียน '

การเรียนในประเทศนิวซีแลนด์ไม่ได้แตกต่างอะไรมากไปจากโรงเรียนในประเทศไทยแบบที่เราคิด เป็นเรื่องจริงที่การเรียนที่ประเทศนิวซีแลนด์ง่ายกว่าการเรียนที่ประเทศไทย เหตุผลที่ว่าง่ายกว่านั้นก็เพราะที่นิวซีแลนด์นักเรียนสามารถเลือกเรียนในสิ่งที่ตัวเองชอบได้เป็นรายวิชา

นั่นทำให้ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนและเปิดรับความรู้จากคุณครูอย่างเต็มที่. Southland Girls' High school จะมีตารางวางแผนการเรียนของทั้งปี (Year planner) ซึ่งจะได้รับแจกในคาบแรกของทุกวิชา ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้วางแผนและจัดตารางการทบทวนบทเรียน

ในตารางวางแผนการเรียนก็จะประกอบไปด้วยจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหัวข้อ คาบเรียน วันสอบ ซึ่งการเรียนการสอนก็จะจะเป็นไปตามตารางแผนการเรียนนั้นไปตลอดทั้งปีอย่างไม่มีผิดเพี้ยน ซึ่งนั่นก็ทำให้นักเรียนและครูผู้สอนได้เตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่

การเรียนการสอนในประเทศนิวซีแลนด์ มักมีการใช้เทคโนโลยีมาประกอบการเรียนการสอนมากกว่าในประเทศไทย อย่างเช่น Interactive Whiteboards รวมไปถึงการสอนในหลากหลายรูปแบบเพื่อนให้นักเรียนไม่เคร่งเครียดและเบื่อหน่ายกับการเรียนมากเกินไป อาทิเช่น จากวีดีโอ หนังสือ เพลง การไปทัศนศึกษานอกสถานที่(ขึ้นอยู่กับวิชาและหัวข้อที่เรียน) นั่นทำให้นักเรียนในนิวซีแลนด์ได้เห็นภาพและรับรู้ประสบการณ์จริง ๆ เช่น นักเรียนวิชาบัญชี(Accounting) จะต้องไปทำงานและฝึกงานจริงๆในช่วงเทอมหนึ่งของปี

เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทำบัญชีจากร้านค้าที่เปิดอยู่จริง

หรือนักเรียนวิชาสุขภาพศึกษาและพลศึกษาจะมีโอกาสได้เล่นกีฬาหลากหลายชนิดพร้อมกับการปฐมพยาบาลจริง

ถ้าโชคดีได้จ้างจะได้เจอกับนักกีฬามืออาชีพอีกด้วย

ในทุกๆปีนักเรียน Year 11-13 (เทียบได้กับระดับมัธยมปลายในประเทศไทย) ต้องมีการสอบวัดผลระดับประเทศ (NZQA) ซึ่งเป็นข้อสอบที่สำคัญที่สุดสำหรับนักเรียนทุกคน ซึ่งคะแนนนี้จะนำไปใช้ในการเทียบเข้ามหาวิทยาลัยและการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งในบางโรงเรียน เช่น Southland Girls' High School จะมีการจัดการสอบเตรียม ที่เรียกว่า 'School Exam' ซึ่งการสอบครั้งนี้จะไม่มีผลใดๆต่อคะแนน แต่เป็นการเตรียมตัวกับการสอบใหญ่ที่กำลังจะมาถึง(การสอบนี้จะเกิดขึ้นประมาณ 3 เดือนก่อนการสอบใหญ่) เพื่อเป็นผลประโยชน์ต่อนักเรียนและครูประจำวิชาที่จะได้เห็นว่าคุณเวลานั้นๆนักเรียนพร้อมแล้วหรือยังกับการสอบระดับประเทศ และต้องเตรียมตัวเพิ่มอีกเท่าไรจึงจะผ่านข้อสอบในปลายปี และสำหรับครูผู้สอนก็จะทราบว่าการสอนของตัวเองมีประสิทธิภาพเท่าใด

และควรจะเน้นเรื่องใดมากขึ้นในการติวก่อนสอบซึ่งจะเกิดขึ้นในช่วงสองอาทิตย์ก่อนสอบวัดผลระดับประเทศ

การเรียนในประเทศนิวซีแลนด์ให้อิสระในการพูดและออกความคิดเห็น โดยที่ครูไม่ได้แย้ง อีกทั้งยังยอมรับคำแนะนำของนักเรียนทุกคน และยินดีที่จะนำไปปรับปรุงและแก้ไขในสิ่งที่นักเรียนไม่เห็นด้วย โดยไม่ยึดติดว่าตัวเองมีความรู้มากกว่า.

ซึ่งนี่ก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมการศึกษาของนิวซีแลนด์ถึงพัฒนาไปได้ไกลมากกว่าประเทศอื่นๆ.

นักเรียนไทยเลยได้รับผลประโยชน์จากจุดนี้ตรงที่จะมีความมั่นใจมากกว่า และกล้าที่จะพูดในสิ่งที่ตัวเองคิด

แต่ถ้าเป็นในประเทศไทยนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่กล้าพูดหรือแสดงความคิดเห็น

อาจเป็นเพราะนั่นแสดงถึงความไม่เคารพและเป็นการไม่เหมาะสมที่จะบอกครู จึงไม่กล้าพ้อที่จะถามคำถามหรือกระทั่งชี้จุดที่ผิด

หรืออาจเป็นเพราะกลัวที่จะโดนต่อว่า แต่พอเกิดมีคนอื่นเอ่ยถามขึ้นมาในคำถามเดียวกัน เราก็จะคิดในใจว่า 'นั่นแหละที่เราจะถาม..!'

หรือไม่ก็ 'ฉันก็คิดแบบนั้นเหมือนกันนั่นแหละ!'

แต่มีใครเคยคิดไหมว่า ถ้าเราไม่ถามหรือชี้จุดที่เห็นว่าผิด เราจะเรียนให้เข้าใจได้อย่างไร?

ในด้านสังคม...

ถ้าให้เปรียบเทียบสังคมระหว่างสองประเทศนี้กับภาพถ่าย

ประเทศไทยคงเปรียบได้เป็นภาพสีที่ยังคงมอมหม่นรู้สึกอับอวนและเต็มไปด้วยความสุขของ เพื่อน ครอบครัว และความสบายใจ

ที่ไม่สามารถจะทิ้งไปได้ง่ายๆ แต่ในทางกลับกัน สังคมในนิวซีแลนด์ก็เปรียบเสมือนภาพถ่ายขาวดำที่เต็มไปด้วยหยดความทรงจำดีๆ แปลกใหม่ สวยงาม และยากที่จะลืม

ในตอนแรกพวกเราทุกคนมีความรู้สึกแปลกที่จะต้องสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษตลอดเวลา เพราะบางครั้งภาษาอังกฤษก็ยากที่จะเข้าใจ เวลาที่คุณครูหรือเพื่อนชาวนิวซีแลนด์พูด และพอจะพูดอะไรสักอย่างให้เป็นประโยคยาวๆ เราก็เริ่มที่จะไม่แน่ใจว่าจะพูดอย่างไรให้ถูกต้องดี แต่พอเมื่อเวลาผ่านไปพวกเราก็เริ่มที่จะคุ้นเคยกับการฟัง และมั่นใจมากขึ้นพูดภาษาอังกฤษ

ถึงแม้จะไม่ได้ตีเท่าเจ้าของภาษาแต่ก็ยังมีความมั่นใจมากขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก

ข้อดีหลักๆสามข้อของการเรียนได้มาเรียนที่ประเทศนิวซีแลนด์ คือ ภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบ และรู้จักตัวเองมากขึ้น การมาใช้ชีวิตในนิวซีแลนด์ทำให้เราได้ใช้ภาษาที่สองที่ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก 'จริงๆ' และได้เห็นโลกที่ใบใหญ่ขึ้น เห็นอีกด้านหนึ่งของโลก ความรับผิดชอบต่อทุกอย่างในตัวเอง ทั้งเรื่องเรียน การบ้าน สอบ คะแนน การประพฤติตัว และความเป็นตัวของตัวเอง เพราะทุกๆหนึ่งการตัดสินใจที่นี่ จะไม่มีพ่อแม่ที่ประเทศไทยเข้ามายุ่งเกี่ยวข้องด้วยเลย เป็นการตัดสินใจที่มาจากตัวเองทั้งสิ้น เลยจะต้องรับผิดชอบต่อตัวเองในสิ่งๆนั้นๆอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้